

[Anker Lau.]

1963-67 skal gennemføres pr. 1. juli 1964, samt at den i cirkulæreskrivelser herfra af 19. marts og 26. juni 1963 omtalte forhøjelse af de pr. 31. marts 1963 gældende areallejetakster med 50 pct. gennemføres snarest muligt efter den 1. juli 1964, hvilket vil sige pr. 1. oktober 1964, skal man herved henstille til byrådet, at den pågældende lejeforhøjelse inden den 1. april 1964 varsles over for havnens lejere i overensstemmelse med de tidligere herfor givne retningslinjer.“

Heroverfor hævder en række højt ansete jurister, at de enkelte købstadkommunale havneudvalg er helt suveræne med hensyn til, om de vil foretage areallejeforhøjelse eller ikke.

Med de her givne begrundelser beder jeg den højtærede minister oplyse, i hvilken udstrækning og på hvilke områder købstadkommunernes havnemyndigheder selv suverænt kan fastsætte taksterne.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det ville have været værdifuldt, om det ærede medlem i det skriftlige spørgsmål også var kommet ind på en del af de ting, det ærede medlem nu nævnte. Det er altid, synes jeg, nemmere og bedre at svare, når man i forvejen ved, hvad man bliver spurgt om. Nu kan jeg godt i dette tilfælde svare alligevel, men somme tider kan det være nødvendigt at indhente oplysninger om det, spørgsmålet drejer sig om.

I anledning af det skriftlige spørgsmål, det ærede medlem har stillet, skal jeg oplyse, at fremgangsmåden ved fastsættelse af taksterne for skibs- og vareafgifter og ved fastsættelse af arealleje er forskellig. For så vidt angår skibs- og vareafgifter, er forholdet det, at ministeriet for offentlige arbejder med hjemmel i købstadkommunallovens § 18 efter indstilling fra de pågældende byråd fastsætter taksterne for en takstperiode, der ligeledes fastsættes af ministeriet. Disse takster er havnene forpligtede til at overholde.

Med hensyn til areallejetaksterne er forholdet det, at ministeriet ligeledes med hjemmel i købstadkommunallovens § 18 skal godkende havnens lejekontrakter med uopsigelsesperiode på 15 år og derover, og for sådanne langvarige lejekontrakter har ministeriet foreskrevet standardvilkår, bl. a. om at lejen skal reguleres samtidig med udløbet af havnetakstperioderne. En sådan regulering af lejeafgifterne i løbende lejemål forudsætter imidlertid en indstilling herom fra vedkommende havn til ministeriets godkendelse, samt at lejeforhøjelsen af havnene varsles og gennemføres over for lejerne.

Ministeriet kan alene gribe direkte ind over for areallejetaksterne ved at nægte at godkende nye lejekontrakter, der ikke indeholder de lejeafgifter, ministeriet finder rimelige.

Med hensyn til de andre spørgsmål, det ærede medlem rejste, vil jeg gerne sige, at den forhøjelse af skibs- og vareafgifterne og areallejen, som finder sted nu, i virkeligheden i prismæssig henseende har en meget minimal virkning; det er, så vidt jeg ved, tal, der ligger på ca. 0,008, altså en indflydelse, der i virkeligheden ikke kan berettige til prisstigninger af noget videre format.

Med hensyn til spørgsmålet om uniformeringen, hvor det ærede medlem hr. Anker Lau mente, at jeg havde gjort mig skyldig i en lapsus, da jeg svarede det ærede medlem hr. Conrad Kofod den 1. april, vil jeg sige, at det synes jeg ikke jeg har. Jeg har sagt, at uniformeringen har været gældende altid, i alt fald i den tid, jeg kan finde tilbage til, når det drejer sig om skibs- og vareafgifter, og dér gælder den fortsat. Men for areallejerne gælder der ingen uniformering. Selv om man nu gennemfører en forhøjelse på 50 pct., vil der stadig være forskel med hensyn til selve areallejen. Jeg kan derfor ikke erkende, at jeg har gjort mig skyldig i nogen lapsus.

I øvrigt kan jeg svare det ærede medlem, at uniformeringen er taget op til undersøgelse i havnelovskommissionens underudvalg, og